

بسم الله الرحمن الرحيم

یادی از تجاوز در نوشته های قبلی!

نوشته و طرح کارتون: انجنیر محمد نذیر تنویر

نسخه های جدید مضامین قبلی، در هژدهمین سالروز تجاوز امریکا بر میهن ما، 7 اکتوبر 2001

Author & Graphic Design: M.N. Tanwir

تذکر:

نسخه های جدید مقالات را؛ در «هفتاد دو روز وحشت» بعد از تجاوز امریکا، پیگیری و مرور خواهیم کرد، تا باشد که با این یادآوری ناچیز، پیوندی در ضمیر خویش با قربانیان این «تجاوز منحوس» داشته باشیم. بیایم تا با تکثیر همچو نسخه ها؛ که شمه ای از واقعات تکان دهنده و تراژدی های این سرزمین مظلوم و مجاهد پرور می باشد، جای پای منافقین و وطنفروشان دین ستیز را در آینده این سرزمین مسلمان محدود گردانیده، و خویشتن را نیز در جمع خیراندیشان پیوند زنییم، تا باشد که اگر بهره ای از ثواب الهی را نصیب گردیم. ان شاء الله

مضمون شصت و سوم (بخش هفتم رساله):

63- تحفه تو، کفن من! (7)

نوشته و گرافیک دیزاین: انجنیر محمد نذیر تنویر

در حاشیه کنفرانس قطر مورخ 20 اپریل 2019، چشم دید ها، تجربیات، شناسایی بحران، و راهکرد های عملی رفع بحران از برای کنفرانس های آینده. تاریخ نشر نسخه اول: 21 می 2019

بخش هفتم:

طرق عملی رفع بحران کشور:

{بلی! بعد از سالیان متمادی، در موقعیتی قرار گرفتم تا گوشه ای از درد های ملت مظلوم خویش را انعکاس دهم؛ ملتی که حتی «آواز مظلومیت» شان به گروگان گرفته شده؛ و از برای منفعت برداری، به طور ظالمانه تحریف می گردد!}

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين ولا عدوان إلا على الظالمين، والصلاة والسلام على إمام المتقين و قائد المجاهدين و خاتم النبيين، نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

أما بعد:

{از اینکه «رژیم کابل» در مقطع های مختلف، با «سوء ظن» نسبت به گفتگو های «بین الافغانی» که داشت، بار دیگر هویتش را در «نشست قطر» (مورخ 20 اپریل 2019) به نمایش گذاشت. اما نباید فراموش کرد که حکومت ها و جریان های غیر مردمی نمی توانند اراده ملت ها را، سد و یا مهار گردانند، و یا در دراز مدت به نفع شان شکل دهند! بهمین سبب زمانی که از نمایندگان «امارت اسلامی» تقاضای ادامه گفتگو را نمودیم، آنها بدون تردید و در عدم موجودیت امکانات، به خواست ما لیبیک گفتند؛ که از این طریق مراتب تشکری و سپاس خویش را بیان میداریم.

مشروعیت حکومت ها و جریان ها را مردم رقم می زند، نه نشست ها و دید و بازدید های سیاسی!

مانع ایجاد نمودن در روند تفاهم و گفتگو، خود نوعی از «بی حیایی» در برابر ملت می باشد.

حکومت های بعد از تجاوز، بدون تردید «مولود» از «متجاوزین» بوده، که می باید بر ادامه اشغال تاکید نمایند؛ که با بی شرمی تا همین حالا چنین می دارند، و نیز سعی می دارند تا با «سوء استفاده» از گفتگو های «بین الافغانی» به خویش مشروعیت دهند.

در «اسلام» دروازه های گفتگو و تفاهم؛ حتی با افراد خائین و مجرم، همیشه باز بوده، آن چنانی که دروازه های توبه به بارگاه رب العزت؛ تا ختم حیات، به روی بشر باز می باشد.

«اسلام» باکی از برای گفتگو و تبادل رأی ندارد!

«اسلام» مکتب صلح و تفاهم برای تمامی «بشریت» می باشد، و هیچگاه از «گفتگو و تفاهم» در هراس نمی باشد، چونکه «صلح و تفاهم» طرق عملی از برای هدایت گمراهان می باشد، نه از برای معامله گری با خائنین!}

بنده در اخیر صحبت های «شناسایی بحران» تذکر رفته بودم که تمامی جناح ها می باید از برای نجات خودشان، از این فرصت طلایی استفاده برند، و فراموش ننمایند که «الله جل جلاله» ضمانت نموده است که، عاقبت امور از «متقیان» است!

کثرت شرکت کنندگان؛

کثرت ابعاد جانی بحران؛

کثرت مبصرین سیاسی و تحلیل گران؛

کثرت اجندای کاری در مراحل نخست مذاکرات؛

کثرت متخصصین و کدر های کاری در ابعاد گوناگون؛

جنگ با واژه ها، بازی با واژه ها، کمرنگ ساختن واژه ها، تحریف واژه؛

شرط و شروط گذاشتن از برای «ختم اشغال» که حق طبیعی انسان ها (آزادی) می باشد؛

افراد اوباش و مجرم را روحیه دادن، آنها را بزرگ جلوه دادن و آنها را بر سرنوشت ما حاکم گردانیدن؛

سیاه را سفید و سفید را سیاه جلوه دادن، ووو...

و ده ها موارد دیگری که به وضاحت نشان دهنده عدم «خُسن نیت» اداره کابل، از رسیدن به صلح می باشد!

یکی از درد های ناسور جامعه ما که از کمونیستها به «احزاب جهادی گذشته» نیز به میراث گذاشته شده است، و در تضاد با ارشادات الهی می باشد (که در سوره (المف:2)، قبلاً تذکر رفت)، تربیه سخنوران و نطقان ماهر و بی عمل، زیر چتر روشنفکری می باشد.

علمای سلف چه زیبا گفته اند:

«آنانی که در برابر «حق» سکوت اختیار می نمایند، شیاطین گنگ هستند؛

و آنانی که در بیان «باطل» سخنوری و نطقی می نمایند، شیاطین ناطق (گویا) هستند!»

(الساکت عن الحق، شیطان أحرص؛ و الناطق بالباطل، شیطان ناطق)

پس به «الله جل جلاله» پناه می بریم، از اینکه در زمره «شیاطین گنگ» و «شیاطین ناطق» به حساب آیم.

بلی، از برای دوری از همچو شرایط و احوال، به «اولویت های کاری» ضرورت می رود، تا به یک نتیجه مثبت نایل آیم!

- ✓ اولویت را سرمشق کاری خود ساخته، روی جوانب عملی آن بیشتر تمرکز نمایم، و از پیوند موضوعات جانبی و غیر ضروری در لفافه واژه ها و تیوری های تخیلی بپرهیزم؛
- ✓ بعد از توافق روی «اصل موضوع»، به توافق روی «راه های عملی» آن بپردازیم.

زمانی که این مرحله نیز به توافق رسمی رسید؛ اینجاست که موضوعات جانبی را؛ نظر به اهمیت آن، روی بحث بکشانیم.

تعیین «اولویت های کاری»:

ماده اول: «ختم اشغال»:

- همه بدون تردید بر این باور هستند که ریشه و «مادر» تمامی مصایب کشورما، در «تجاوز» نهفته است که می باید «ختم تجاوز» را در صدر «اولویت کاری» خویش قرار دهیم.
- پس شرط و شروط گذاشتن از برای «اخراج متجاوزین» به هر بهانه که باشد، نوعی از انواع «وطنفروشی» بشمار می رود! بلی، این شرط و شروط گذاشتن از برای «اخراج متجاوزین» یک «نوع مدرن» از وطنفروشی ست، که می باید از آن بپرهیزیم، و با یک صدا و با یک رأی بر خروج متجاوزین پافشاری نمایم؛
- بعد از رأی مثبت بر خروج اشغالگران؛ «اشغال» را در ذاتش رد نموده، و آنرا تجاوز و «ظلم بر حق دیگران» بشماریم؛ {چونکه تاهنوز هم در بین کشور های رو به انکشاف، افراد بدبخت و اجبر(که ادعای روشنفکری می نمایند) وجود دارند که حضور کشور های قدرتمند را، عامل ترقی و پیشرفت می دانند.}
- به تعقیب آن، «اصل جهاد» در برابر تجاوز را، حق مشروع این ملت مظلوم دانسته، و افتخارات آن را به دیده قدر بنگریم.

پس بیایم تا این دو اصل، یعنی (ختم اشغال، و مشروعیت جهاد) را جمع بندی کرده و توافق نمایم، و از کثرت موضوعات بپرهیزیم!

بعد از توافق نظری «ماده اول»، می توان روی «طرق عملی خروج متجاوزین»؛ یعنی «جدول زمانی»، و طرق «ثبات امن» در زمان خروج متجاوزین از کشورما به بحث پرداخت. مانند: (اوربند، آزادی اسرا، کنترل مناطق هر یک از نیرو های مسلح توسط خودشان، حق رأی مردم در مناطق زیر اثر دولت بر انتخاب امنیت شان بر هر یکی از دو طرف قضیه، و...)

{هنوز ماده اول را به اتمام نرسانیده بودم که تعرضات تیم خودمان آغاز یافت.

ای کاش این تعرضات بر دیدگاه های بنده تمرکز می یافت تا بر اصلاح آن می پرداختیم. بلکه تعرضات بر طولانی شدن صحبت های بنده تمرکز یافته بود، در حالی که معترضین خود کدام پیشنهادی از برای رفع عملی بحران نداشتند.

از جانب دیگر، معترضین بر افرادی بعدی که بیشتر از من صحبت داشتند، خورده نگرفتند و حتی صحبت های شان را در دیالوگ های بعدی، به بحث کشانیدند.

نکات جالب و عملی که در «ماده اول» نهفته بود، و می توانست دیدگاه های مهمانان را در عمل، از درون نیات شان بیرون آورد، متأسفانه مورد توجه هیچ یک از جناح ها قرار نگرفت:

- 1) نه تیم مهمانان (که اکثریت شان افراد نیک، و ضد اشغال کشور بودند) متوجه آن گشتند، در حالی که تا ختم جلسه هیچ کدام از ایشان، پیشنهاد عملی از برای رفع بحران پیشکش نمودند. بلکه اکثریت مهمانان، زیادتیر روی مطالبی ترکیز می داشتند که برای ایشان تشویش ایجاد نموده بود. عدم پیشنهاد عملی توسط افراد نیک، مسبب گشت تا افراد وابسته و تغذیه یافته متجاوزین، مسیر جلسه را بر موضوعات فرعی بکشانند، که بدبختانه افرادی که برای مطبوعات امارت اسلامی در دوحه کار می کنند، در تکثیر و بزرگ نمایی آن نیز نقش ایفا ورزیده که حاصل نشست دور ششم «تفاهم بین الافغانی» کمرنگ جلوه یافت؛

2) نه گردانندگان دفتر سیاسی امارت اسلامی متوجه آن گشتند تا آنرا به رأی می کشانیدند، در حالی تمامی اعضای دفتر که در جلسه حضور داشتند، آنچه را که پیشکش شد با نشات و خرسندی تعقیب می داشتند، و بعداً عکس العمل های مثبت فردی شان را نیز برایم ابراز داشتند؛

3) و نه هم تیم ارتباطی و گزارشگران دفتر امارت اسلامی متوجه آن گشتند، که متأسفانه ذره از آن به بیرون انعکاس نیافت، در حالی موضوعات جانبی و غیر ضروری زیادی را؛ نظر به تعلقات و خواهشات فردی به نشر رسانیدند.

بلی، **فرصت طلایی** که هر دو جناح دلسوز بحران کشور (**طالبان** و اکثریت **مهمانان**) نتوانستند از آن بهره برداری مثبت برند، و اراده ملت را در برابر «**سیوتاز رژیوم وابسته کابل**» به تمثیل کشانند. در حالی که سخنرانی های طولانی تر وجود داشت که تنها از تشویش افراد نسبت به «معامله گری» با رژیوم صحبت می داشت، و نقش عملی از برای رفع بحران در آن دیده نمی شد. اما آن سخنرانی ها، بعداً نیز به دیالوگ کشانیده شد که تنها **مومند صاحب** متوجه آن گردید.

اینجا سوال پدیداست که:

آیا به رأی کشانیدن دو اصلی که در «**ماده اول**» تذکر رفت (**ختم اشغال**، و **مشروعیت جهاد**)، در همچو جلسات کار دشوار و ناممکن می باشد؟!

یقیناً که نه!

پس این اصل را امیدوارم تا گردانندگان دفتر سیاسی امارت اسلامی در اجندای کاری شان ثبت داشته، تا در جلسات بعدی «**تفاهم بین الافغانی**» از آن استفاده مثبت برند!

چونکه در فضای فعلی سیاسی کشور؛ (**ختم اشغال**، و **مشروعیت جهاد**)، «**مُد روز**» در بین تمامی جریان ها، و حلقه ها شده است!

از اینکه ایشان درک نموده اند که شکست اشغالگران حتمی است. به همین علت در ظاهر، ادعا بر «**خروج متجاوزین**» نموده، و داد از «**وطن دوستی**» و «**خدمت به وطن**» زده، و اشغال را رد می نمایند؛ در حالی که نیت بیشتر آنها با اشغال و اشغالگران پیوند داشته و از آن طریق تغذیه می کردند.

پس به رأی کشانیدن «**ختم اشغال**» و پذیرش «**مشروعیت جهاد**» در کنفرانس های «**بین الافغانی**» در چند دقیقه محدود، ضمن اینکه کاری دشواری نمی باشد؛ بلکه «**نیات درونی**» اشتراک کنندگان را نیز برملا می سازد. این عمل در ضمن، چنان نتیجه را به ارمغان خواهد داشت که «**معامله گران**» را از صف «**مصلحان**» مجزا ساخته، و اگر بالفرض فردی برخلاف باطنش به آن رأی مثبت دهد، آن فرد را در صف «**مناقین**» درج تاریخ خواهد ساخت.

بخش هشتم:

ادامه بحث «**طرق عملی رفع بحران کشور**»:

ماده دوم: **عدم تجاوز از خاک افغانستان بر دیگران**

{دیگر فضای سخنرانی برای بنده چنان تنگ و تنگ تر می گشت که امکان شرح مطالب را دشوار گردانیده بود...}

(منتظر ادامه مطلب در **بخش هشتم** بمانید)

لست مضامین مجموعه (یادی از تجاوز در نوشته های قبلی):

- 1- جنگ بر علیه تروریسم! <http://www.2afghan.nl/20191007-1USinvasion.pdf>
- 2- شکار صلح! <http://www.2afghan.nl/20191007-2USinvasion.pdf>
- 3- دستاورد دو تجاوز! <http://www.2afghan.nl/20191007-3USinvasion.pdf>
- 4- چرا هفتم اکتوبر روز سیاه در تاریخ کشور نیست؟ <http://www.2afghan.nl/20191007-4USinvasion.pdf>
- 5- از عاشورای حسینی تا عاشورای طالبی! <http://www.2afghan.nl/20191007-5USinvasion.pdf>
- 6- 72 روز وحشت! <http://www.2afghan.nl/20191007-6USinvasion.pdf>
- 7- آغاز زوال «تک قدرت جهان»! <http://www.2afghan.nl/20191007-7USinvasion.pdf>
- 8- تولد کمونیستها از بطن امپریالیسم! <http://www.2afghan.nl/20191007-8USinvasion.pdf>
- 9- حکومت «وحدت ملی» یا تکرار «ائتلاف شمال»! <http://www.2afghan.nl/20191007-9USinvasion.pdf>
- 10- مکتبی بر 72 روز وحشت! <http://www.2afghan.nl/20191007-10USinvasion.pdf>
- 11- کابل می گریست! <http://www.2afghan.nl/20191007-11USinvasion.pdf>
- 12- سروده ای «یکی» «دیگری»! <http://www.2afghan.nl/20191007-12USinvasion.pdf>
- 13- شش جدی، زایشگاه ای وطن فروشان! <http://www.2afghan.nl/20191007-13USinvasion.pdf>
- 14- پیروزی که، قدرش را ندانستیم! <http://www.2afghan.nl/20191007-14USinvasion.pdf>
- 15- چهارمین فرار انگلیس! <http://www.2afghan.nl/20191007-15USinvasion.pdf>
- 16- مردی که در عدم حیات اش نیز، «معاندین اسلام» را به زانو درآورد! <http://www.2afghan.nl/20191007-16USinvasion.pdf>
- 17- در لایبلی ادعای دوستم، مکتبی بر سوانح زعیم امارت اسلامی! <http://www.2afghan.nl/20191007-17USinvasion.pdf>
- 18- توطئه ای 11 سپتامبر، و مقاومت مجاهدین راستین! <http://www.2afghan.nl/20191007-18USinvasion.pdf>
- 19- تجاوزی که «قاتلان بدون سرحد» را، زیر «نظام دمکراسی» بسج ساخت! <http://www.2afghan.nl/20191007-19USinvasion.pdf>
- 20- کفار ملت واحد اند! <http://www.2afghan.nl/20191007-20USinvasion.pdf>
- 21- از طمطراق تا توطئه! <http://www.2afghan.nl/20191007-21USinvasion.pdf>
- 22- فرزندان شهدای «قلعه جنگی» در «فرودگاه قندهار» حماسه آفرینند! <http://www.2afghan.nl/20191007-22USinvasion.pdf>
- 23- منافقین، آخرین امید متجاوزین! <http://www.2afghan.nl/20191007-23USinvasion.pdf>
- 24- پیامی به نمایندگان امارت اسلامی در کنفرانس پگواش! <http://www.2afghan.nl/20191007-24USinvasion.pdf>
- 25- پیروزی خون بر شمشیر! <http://www.2afghan.nl/20191007-25USinvasion.pdf>
- 26- مردی که امارت را همچو سلف اش نگهداشت! <http://www.2afghan.nl/20191007-26USinvasion.pdf>
- 27- یادی از بزرگ مرد سرزمین ما، یادی از ملامحمدعمر مجاهد! <http://www.2afghan.nl/20191007-27USinvasion.pdf>
- 28- فتنه ای نو از حنجره کهن! <http://www.2afghan.nl/20191007-28USinvasion.pdf>
- 29- یادی از آمدن کیوتران! <http://www.2afghan.nl/20191007-29USinvasion.pdf>
- 30- این است آچین! <http://www.2afghan.nl/20191007-30USinvasion.pdf>
- 31- روز نحس با عشوه گری زیبا! <http://www.2afghan.nl/20191007-31USinvasion.pdf>
- 32- علایم غروب امریکا! <http://www.2afghan.nl/20191007-32USinvasion.pdf>
- 33- جنابات قصر سفید در افغانستان! <http://www.2afghan.nl/20191007-33USinvasion.pdf>
- 34- کارمل، چهره ای منفوری که «وطنفروشی» را رنگ «روشنفکری» داد! <http://www.2afghan.nl/20191007-34USinvasion.pdf>
- 35- من «چارلی» نه ام! <http://www.2afghan.nl/20191007-35USinvasion.pdf>
- 36- مردی که به گمشده اش رسید! <http://www.2afghan.nl/20191007-36USinvasion.pdf>
- 37- افغانستان در مسیری هیروشیما! <http://www.2afghan.nl/20191007-37USinvasion.pdf>
- 38- معمای این هفته! <http://www.2afghan.nl/20191007-38USinvasion.pdf>
- 39- یادی از «منصور» در پرتوی عملیات منصوری! <http://www.2afghan.nl/20191007-39USinvasion.pdf>
- 40- مکتبی بر سخنان معاون سفیر سعودی در کابل! <http://www.2afghan.nl/20191007-40USinvasion.pdf>
- 41- باید تاوان روزی را پرداخت، که قدرش را ندانستیم! <http://www.2afghan.nl/20191007-41USinvasion.pdf>
- 42- اشکی بر شهدا! <http://www.2afghan.nl/20191007-42USinvasion.pdf>
- 43- ورود ملیشه های امریکا به کابل! <http://www.2afghan.nl/20191007-43USinvasion.pdf>
- 44- ماه گذشته بر قلب افغانستان 751 بمب اصابت نمود! <http://www.2afghan.nl/20191007-44USinvasion.pdf>
- 45- ضمیر های مرده! <http://www.2afghan.nl/20191007-45USinvasion.pdf>
- 46- آیا بخاطر دارید؟ <http://www.2afghan.nl/20191007-46USinvasion.pdf>
- 47- درد وجدان، «غرغره» ست! <http://www.2afghan.nl/20191007-47USinvasion.pdf>
- 48- چرا احساس «قیام های قبلی»، در «شهرنشینان فعلی» نیست؟ <http://www.2afghan.nl/20191007-48USinvasion.pdf>
- 49- اشکی بر طلاب! <http://www.2afghan.nl/20191007-49USinvasion.pdf>
- 50- «اجیر» تا به «اجیر»! <http://www.2afghan.nl/20191007-50USinvasion.pdf>
- 51- کجایی، ای «عمر»؟! <http://www.2afghan.nl/20191007-51USinvasion.pdf>
- 52- آنچه دیگران را از قلعه انداخت، اسامه را به قلعه رساند! <http://www.2afghan.nl/20191007-52USinvasion.pdf>
- 53- از «خودکش» و «بیگانه پرست»! <http://www.2afghan.nl/20191007-53USinvasion.pdf>
- 54- گل معطر از سید گل «امت اسلامی»! (بخش اول) <http://www.2afghan.nl/20191007-54USinvasionP1.pdf>

- <http://www.2afghan.nl/20191007-54USinvasionP2.pdf> گل معطر از سید گل «امت اسلامی»! (بخش دوم)
- <http://www.2afghan.nl/20191007-54USinvasionP3.pdf> گل معطر از سید گل «امت اسلامی»! (بخش سوم)
- <http://www.2afghan.nl/20191007-54USinvasionP4.pdf> گل معطر از سید گل «امت اسلامی»! (بخش چهارم)
- <http://www.2afghan.nl/20191007-54USinvasionP5.pdf> گل معطر از سید گل «امت اسلامی»! (بخش پنجم)
- <http://www.2afghan.nl/20191007-54USinvasionP6.pdf> گل معطر از سید گل «امت اسلامی»! (بخش ششم)
- <http://www.2afghan.nl/20191007-55USinvasion.pdf> -55 یادی از «مردان راستین»!
- <http://www.2afghan.nl/20191007-56USinvasion.pdf> -56 برگشت «فاسق» به «آشیانه فسق»!
- <http://www.2afghan.nl/20191007-57USinvasion.pdf> -57 یادی شهید گمنام که «اولین اشغالگر» را به جهنم فرستاد!
- <http://www.2afghan.nl/20191007-58USinvasionP1.pdf> -58 یتیمان «کمونیزم» در فرزندی «صلیبی ها» زنده تر گشتند! (بخش اول)
- <http://www.2afghan.nl/20191007-58USinvasionP2.pdf> یتیمان «کمونیزم» در فرزندی «صلیبی ها» زنده تر گشتند! (بخش دوم)
- <http://www.2afghan.nl/20191007-58USinvasionP3.pdf> یتیمان «کمونیزم» در فرزندی «صلیبی ها» زنده تر گشتند! (بخش سوم)
- <http://www.2afghan.nl/20191007-59USinvasion.pdf> -59 کم شوید از کشور ما!
- <http://www.2afghan.nl/20191007-60USinvasion.pdf> -60 حکومت ملیشه نی!
- <http://www.2afghan.nl/20191007-61USinvasion.pdf> -61 پس کجا خواهی رفت!؟
- <http://www.2afghan.nl/20191007-62USinvasion.pdf> -62 خطه ای طاغوت شکن!
- <http://www.2afghan.nl/20191007-63USinvasionP1.pdf> -63 تحفه تو، کفن من! (بخش اول)
- <http://www.2afghan.nl/20191007-63USinvasionP2.pdf> تحفه تو، کفن من! (بخش دوم)
- <http://www.2afghan.nl/20191007-63USinvasionP3.pdf> تحفه تو، کفن من! (بخش سوم)
- <http://www.2afghan.nl/20191007-63USinvasionP4.pdf> تحفه تو، کفن من! (بخش چهارم)
- <http://www.2afghan.nl/20191007-63USinvasionP5.pdf> تحفه تو، کفن من! (بخش پنجم)
- <http://www.2afghan.nl/20191007-63USinvasionP6.pdf> تحفه تو، کفن من! (بخش ششم)
- <http://www.2afghan.nl/20191007-63USinvasionP7.pdf> تحفه تو، کفن من! (بخش هفتم)